

i Loven, men Meningen har det været. Hvad angaaer Bestemmelsen om, at Forhandlingen af Voets Varelager flyttes over i en anden Paragraph, da erkjender jeg, at den bedre har sin Plads i den følgende Paragraph 11, saaledes som det ærede Udvalg har foreslaaet. Jeg har ligeledes heller Intet at erindre imod, at det gjøres væsentlig afhængigt af Creditorerne, hvorvidt der skal tilstaaes Faltenten et Underholdningsbidrag af Voet, ligesom jeg ogsaa erkjender det Rigtige i den Indskrænkning, at Tilstaaelsen af et saadant Underholdningsbidrag ikke bliver til særlig Stade for nogen Panthaver eller nogen privilegeret Creditor, som ikke har samtykket deri. — Med Hensyn til Forslaget om, at der i Begyndelsen af § 9 skal optages en Bestemmelse, hvorefter de Andenmand tilhørende Gjenstande, som findes i et Faltitbo, skulle udleveres til Eieren, da finder jeg det egentlig ikke nødvendigt, men der kan heller ikke være nogen væsentlig Betænkelighed ved her at sanctionere en Forholdsregel, som allerede følges i Praxis; jeg kan derfor ikke have Noget at erindre imod, at det optages i Loven. — Jeg erkjender ligeledes, at den Forandring i Lovforslaget, at der sættes: „forsaavidt Faltenten et forinden Faltiten har erhvervet Eiendomsret over samme“, er rigtig, idet det, som det ærede Udvalg har anført, kan tænkes, at han allerede forinden Faltiten har erhvervet Eiendomsret over Varerne, og de altsaa saaledes ere hans Bo tilhørende. — Mod Redactionsforandringerne, der ere foreslaaede til § 10, kan jeg ikke have Noget at erindre, ligesom jeg ogsaa tiltræder den forandrede Redaction af Lovforslagets § 11.

L. C. Larsen: Det kan jo ikke nægtes, at Forkortelsen af Varslet til Skiftesamlinger maa i det Hele bidrage til at forkorte Voernes Behandling, men jeg troer dog ikke, at det er saameget i den Retning, at man kunde ønske en Forandring, som med Hensyn til adskillige administrative Handlinger, som kunne forekomme under et Voets Behandling og som gjøre det ønskeligt, at man hurtigere kan tage Beslutning om dem, end naar man skal vente i 14 Dage. Det er ved flere Leiligheder, at der skeer Tilbud til Voet, som ere betingede af,

at de afgjøres med en vis Hurtighed; der kan saaledes være Spørgsmaal om at antage eller forkaste et Bud paa Voets Eiendele, om man skal anvende Besøstning paa at udføre Et og Andet, kort sagt, der er flere Leiligheder, hvor det ikke er uvigtigt, at man kan faae en gyldig Beslutning om saadanne Spørgsmaal uden at skulle vente i 14 Dage; 8 Dage kan i mange Tilfælde være nok, men det er dog altid kortere, og en saadan Frist vil altid bidrage til at lette saadanne Spørgsmaals Afgjørelse.

Jessen: Jeg havde opfattet Forskjellen imellem Udvalgets Forslag til § 9 og Lovudkastets § 9 saaledes, at, naar Connossementet findes i Voet, og der ikke var givet Valuta for de Varer, paa hvilke Connossementet lød, da skulde det tilbageleveres Affenderen, og at altsaa den Forskel var indtraadt i de tidligere bestaaende Regler, at uagtet Connossementet ansees for Repræsentant for Varerne, kunde det dog tilbagegives Affenderen, saa at disse ikke gif ind i Voet, men at derimod Udvalgets Forslag gif ud paa, at, naar Connossementet var kommet ind i Voet, skulde det repræsentere Varerne, saaledes at selve Varerne derefter kunde indgaae i Voet uden Hensyn til, om de vare betalte eller ikke. Efterat jeg har hort den høitærede Ministers Udtalelse, er det imidlertid blevet tvivlsomt for mig, om jeg har opfattet denne Forskel rigtig; men der er virkelig meget ofte stor Misnoie og Tvivl om, hvorvidt man saaledes kan tage Varer, som komme, efterat Voet er taget under Behandling, ind i Voet; efter juridiske Begreber er Modtagelsen af Connossementet det Samme som Modtagelsen af Varerne, men det er dog meget haardt for Affenderen, naar han ikke har faaet nogensomhelst Betaling for sine Varer, at han, fordi Connossementet er i Voet, saa skal lade Varerne gaae ind i Voet. Jeg har ikke sillet noget Endringsforslag i den Henseende, da jeg erkjender, at det er, om jeg maa bruge det Udtryk, et Dyrer mod alle juridiske Begreber, at ville nægte Voet Eiendomsret over Varer, naar det har Connossementet, men jeg havde efter Ordene maattet troe, at det var Forskjellen mellem det oprindelige Udcast og Udvalgets Forslag.